

3

עין משפט
גר מצוה

בַּח אַ מַי פֿ"ד מַהֲלִי
שְׁקִילִים הִלְכָּה יֵאָ:
בְּנֵי בַּ מַי שֶׁסְּ הֵלִי יֵב:

רבינו חננאל

מלכך חטא הכפרים
ואתקט חרונ נפלים;
חנות ר' שמעון בן
יחזיה אומר משמו
שמעון ר"ח נספיק על
טוהר שאכל הסמא
טוהר עלים; וכן נגלים
בספיקן על טוהר שאכל
וטמא על שאין הכ
ידעה לא בתולה ולא
במקח. כמין עליון של
יורה"ד שספק על טוהר
זכר, ונזכר א"ל שטוהר
זכר ואקטין א"ל הכי
דרגלים נמי נכסרי אריוס
(כסורים) וכי כתיב
אחת בשעיר הנעשה
במסין כתיב, ומקטין
א"ל לעולם אחת מטעם
ל"ה ושנאי חתם. דאמר
קיה על קדושתו אחת
בשנה בקדושת המזבח
הנפילי אחר דכפרת מסה
אחת, אבל בקדושת מוכה
החיצון נכסה אפילו של
כפרות; וכן ר' זכור ואמר
סוף עולא אמר ר' יוחנן
הממין של א"ל העורבין
לצבור נגפין תמימין;
סוף א"ל ר' חסדא אמר
צאת לך ולר' יוחנן קיה
מין קדושת שבחן הריב
הכלה; אמר ל"ה ר' חסדא
והר' קדושת ששנתייהו
סוף מנה שבעה ששנו
בשקלים פ"ה ששנתייהו
אחת על מנה האומצין.
סוף ארמין שבנו כר"ם
א"ל עשו מלאכה בקדש
ובאין ליוטל ששנו
גזנות ל"ה שבחין מרין
החורמה ומחללין אותה
בשכרין כ"ה. אמאי ארמין
אותה נמצא קדושת
שבחן הריבן הכלה א"ל
שכ"י כל י"ה האי
נזנא לא אספיקין קדושת
שבחן הריבן הכלה.
ספיק ארמין
אמר קדושת

זה ואין זה דקדקתי לעיל ולר"מ נמי
 אע"ג דלא דריש אומה אחי שפיר
 דהא דריש חטא שפיר מוכר בו אלא
 ה"י וגם איש ליה ג' דשון עון מצינן
 וילפינן כולהו מר"ח אבל לר"ש בן
 יהודה דלא דריש אומה ולא דריש
 נמי חטא שפיר מוכר בו אלא ה"י דהא
 קאמר דריש חטא לא מכפרת אלא
 עט עטור שכלל את העטמה וי"ל
 דלענין זה והאי דריש אומה כיון
 ולרגלים אין להם כפרה אחרת אלא
 אבל נשים לרגלים כפרה אחרת
 דהיינו אין זה ואין זה מכפר נמי
 אדרשא חטא ולא פשיטא ליה דרשה
 דאומה דכרישה ליה דאין סברה
 למעט שלא ישא אחר אומה עון אלא
 כשפיר עשה אלא עון זה והשתא
 אחי שפיר הא דריש לעיל אלא
 דרגלים אחאי לא מכפרי אדר"ח פ"י
 אחאי לא מכפרי נמי אדר"ח ולא
 פשיטא ליה דרשה דאומה כיון שיש
 להן כפרה אחרת כדפרישמי מיהו
 גבי דרשה דאחא בשנה דפשיטא
 ליה טפי ממרשה דאחא יכפר זריך
 לפרש כדפרישמי לעיל ועי"ל דלר"ש
 בן יהודה איחוקס שעירי רגלים
 לשני החיזיון לא חזיון מכפר על
 דבר שיש בו כרת דהיינו טומאת
 מקדש וקדשיו אף שעירי רגלים בן
 קדושה שבהן איחיקס חלבה
 ואח"כ בשבת חלבה
 דכחובות (דף קה. וסג) אמר דדייני
 גזירות עטלין שכרם תמורתם והשבו
 וכן (סג קו.) מגיהו לפרש ועובא
 חשיב התם אלא לא כד"מ מתנה
 עליהן ומאי קשיא ליה הכא וי"ל
 דשאי התם דלא קדש קדושת הגוף:
מותר הקטורת. פ"ה מותר
 משלשה מנין היחידים

לגן דמכפר אחין צה ואין
ד"ח גרידא דהיינו טהור
קודש דבשלמא לר"ש כיון
קומה כפרה דרגלים אחין

חטאת הכפורים ואיתקוש חיצון לפנימי: רבי שמעון בן יהודה אומר משמו כו': מאי שנא דראשי חדשים דלא מכפרי אדרגלים דאמר קרא יעון עון אחד הוא נושא ואינו נושא בשני עונות דרגלים נמי לא ניכפרו אדראשי חדשים דאמר קרא יאותה אותה הוא נושא יעון ואין דאמר עון אותה לא משמע ליה מ"ש דרגלים דלא מכפרי אדיונים הכפורים דאמר קרא אחת בשנה כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אי הכי דיום הכפורים נמי לא ניכפרו אדרגלים אחת כתיב כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות אחת לא משמע ליה אמאי דכי כתיב אחת בשעיר הנעשה בפנים כתיב אי הכי דרגלים נמי נכפרי אדיונים הכפורים דכי כתיב אחת כבישעיר הנעשה בפנים כתיב לעולם אחת משמע ליה ושאיני הכא דאמר קרא וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה קרנותיו דמוכח הפנימי הוא דכפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות הא דחיצון אפילו שתי כפרות ^א אמר עולא אמר רבי יוחנן "תמידן בשלא הוצרכו לצבור נפדין חמימים יתיב רבה וקאמר ליה להא שמעתא א"ל ^ב רב חסדא מאן ציית לך ולר' יוחנן רבך רבי קדושה שבהן להיכן הלכה אמר ליה את לא תסברא דלא אמרינן קדושה שבהן להיכן הלכה ^ג והתנן ^ד מותרת הקטורת מה היו עושין בה מפרישין ^ה ממנה שבר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותה לאומנין וכיבשכרן וחזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה ואמאי נימא קדושה שבהן להיכן הלכה א"ל קטורת אקמרת שדקי קטורת קדושה

כן דללאו הכי ימי מות
 ממין ימות הצלה וג' מים
 שאת בכל שנה פטוה
 על שחר ההלנה וזא"פ
 שהן גרים יא"ד י"ז י"ט
 י"ז מתרומה חדשה ומיו
 לע"ב שנה היו בן מלאים
 ממים של יום הכפורים
 וזוהי היו צריכן לתלואה
 ויון רק שנה אחת ופס"ה
 אז נחלה יבנים חצוני
 חזר ונא לע"ב שנה ק"פ
 ולא דק י"ים דל"ג שנים
 ירושלמי פרק ערך בקל
 אחת לעשים שנה אז לשני
 ה' הלכה יום ומפרשין

ההון גדול ושעיר וכיון דבשעיר הפנימי
דרשינן נמי אחיון שאין אחר מבשר
דרדדש' מנייה דהוא אינו מבשר כפרת
לאו בשעיר כתיב אלא בזמנא כתיב
ויבשר אהרן על קרנותיו של מזבח
ההפנימי אחת הלכך שעיר החיון לא
ממעיט מהאכל דלאו לזמנא איתקש:

הספיקו אחת הלכה שציר החיצון לא
מתמזג. מהבא דלא למונח איתקש:
ממזגים **שלא הוצרכו לצבור**. כלקוחם
ממזגות מרומה הלכה וכן (עירך)
דף ק"ג. אין פוחתין משנה טללים
הנבזקקין בלשמה טללים ושמוע
ר"ח יטן לא היו מקריבין שוב קרבנות
לצבור ממזגות המרומה של אשמתך
כדלדלמך במסכת ראש השנה (דף ק"ג)
חדש חדשיו חדש ויבא קרבן מתרומה
ועמאלו צבל שנה ושנה ארבעה
טללים בלשמה טללים ממזגות
ההתרומה הישנה והיינו לא הוצרכו
לצבור בלשמה שנה עשרה:
הענין הנהגותי להוציא את המזג

נפטרין חמיון. להכשירן בשנה ו' ומתליין אותן על מעות חולין ואותם המעות ילכו למותר התרומה יסנה בשעשועי מלך רקיעי פחים יציר יסרי קודם הקדשים כדנחא כחכסא שקלי" (פ"ד מ"ד) וכיון שאלו לחולין חורים ולעוקמים אותם ממעות תרומה חדשה וירקיען בשנה ו'. ואש"ר שאין בהם קדשים ירחיז מהלל בלא מוס דקיימא לקבלי' (נמוח קד. פק.) מואל כד בהמה

שטעמט'ס דאמער מיט כעגלע מוויקן שפער
האנדעלס-און-אויסווארטונגס-אמט
וועגן אירע קאמפאניעס, וואס זיי האבן
אין דער שטאט פארמאגט, און וואס זיי
וועלן אויך פארמאגן אין דער שטאט
אין דער נאכקומענדיקער צוקונפט.

שחפטומין בכל שנה למלוא חפנים
 אם בחפיו כדתינהו כריתומם (דף ו')
מפרשין הימה חזיה של שזיריים:
 גלבה שזר אומני בית אבטיני
 ת יומא (דף לה.) שהיו נוטלין בכל
 לין אופה על שזר פטום האומני.
 אחד מן הגזורים והרי הן חזלין
 אם וטותיהן אופה לאומני והרי הוא
 מתרומה חרשה והרי גניע מילתא
 וטתה דזילא מילתא: **נימא קדושה**
 תבשת כלי שרת הוא וסיון קדשה לה
 מידי דימד שקדש ככלי לין דשיון:
 קדוש

דאי גרסי' שמים לא ניוחא כל ק' מנה בשמי שנים פשוטות וז' אחר וז' איירי צתרותם הלשכה ומאי ממנה דקאמר בצמון ומחללין אותה על מא' וקאמר נמי נותנין אותה לאומינן אמר וימנה להו כולי האי יתו הקטורת בתורא ניוחא ואפי' לר'ע' נמי דאמר הוציא דגבי חס' מייחיא אצל הקטורת לכן התרומה חדשה ולמאי דאמרין ירם בשכרן דאין נותנין שכרן אלא ת' נמי מיפסל דמעיקרה נמי קדוש וז' להקריב אצל קודם תמישה לא: הושעו

הוכשרו

שבועות שנים פרק ראשון שבועות

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ח:], (ב) ונחית ו.
 ע"ש, (ג) ופסחים לג: וש"נ,
 (ד) כריתות ו. [שקלים פ"ד
 מ"ה ע"ש מעילה יד:],
 (ה) ובמדבר כח: (ו) ויקרא
 כח: (ז) [דף יא:], (ח) [ע"ש
 דליתא אחת לששים או
 לשבעים שנה], (ט) ש"ך לדף
 יא.

תורה אור השלם

1. מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נחן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני ה'?

2. וכפר אהרן על קרבתיו אחת בשנה מיום חטאת הכפרים ארת בשנת יכפרם עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא לך.

שמות ל י

הגהות הב"ח

(א) גם 'מפרישין סכר האומנין כלל וכו' ממנה נמחק: (ב) ר"ש ד"ה ואת לא וכו' היכא דחיללו לנזקך: (ג) ר"ס ד"ה מותר וכו' היו מפטמין שם"ח מגנים שם"ה מנים לשם"ה ימים למען ימות כלל:

הגהות הב"ח

(ב) נח' מפרישן שכן
האומן כנ"ל וחי' ממנה
נחמק: (ג) רש"י ד"ה ואת
לא וכו' היכל דתחילתו
לנודק: (ד) תוס' ד"ה
מותר וכו' היו מפסמין
שפ"ח מגיה שפ"ה מגיה
לשם"ה ימים למנון מות
כנ"ל:

מוסף רש"י

מותר הקטורת. מה שהיה נשאר על שטיח מנה, מה היו עושין בה. דלמחר שנכנס ניסן אין ראוי להקטרם, דנשיני חדש והבא קרבן מתירמה חדשה (תעילה י'').

מפרישין ממנה. מתמיד הקטורת כנגד שבר האומנין (תעילה י'').